

MEDLEMSBLAD **FREM**

B F
18 86 *Boldklubben*

NR. 3

JULI 1953

9. AARG.

Drenge-pokalturneringen 1952-53

Vinder: Boldklubben „Frem“

1. række fra venstre:

Philip Petersen — Benny Madsen — Erik Poulsen — Ole Schmidt — Knud Jensen

2. række fra venstre:

Instruktør Poul Olsen — John Stig Christensen — Jørgen Storm — Erland Olsen — John Olesen
— Kurt Lersø — Henning Hansen

✧ Seniores ✧

Turneringen 1952-53

Danmarksturneringen er nu slut, og som bekendt sluttede vi paa en beskeden 8. plads, efter at vi en overgang havde frygtet at slutte i bunden. Nu maa det være slut med at ligge i den nederste halvdel af rækken, vort foreløbige maal maa være en placering i den bedste halvdel, og det skulle ogsaa være muligt, naar man ser, hvor godt holdet spiller, naar vi har ryggen mod muren, jeg tænker her paa kampene mod SIF og 1909. Lad os haabe, at holdet i den kommende turnering vil vise samme gode spil som i de nævnte kampe, saa er der ingen tvivl om, at vi igen vil være med i den bedste halvdel af rækken, men husk, det kræver koncentration i hver eneste kamp.

Siden turneringens afslutning har vi spillet 4 privatkampe: i Lübeck 2—4, mod Vanløse 4—0, i Aalborg mod Aalborg „Chang“ 2—1 og mod Hillerød 10—0. Spillet i disse kampe har været udmærket og lover godt for fremtiden. Sidst i juni starter sommerturen, som i aar gaar til Sønderjylland.

I Københavns-serien sluttede vi som nr. 2, kun eet enkelt point efter AB, og med en smule mere koncentration i enkelte kampe burde vi have vundet rækken.

Saa vel mellemrække- som A-holdet vandt deres rækker efter en udmærket holdindsats. Særlig i foraarsturneringen har holdene spillet nogle udmærkede kampe, og jeg er ikke i tvivl om, at begge hold vil kunne hævde sig, naar de til efteraaret starter i en højere række, specielt da spillerne er unge og under stadig udvikling.

B-holdet har spillet sig udmærket op og sluttede i den bedste halvdel af rækken. C-holdet vandt et par kampe uden at modstanderen mødte, og efterhaanden begyndte ogsaa vore spillere at svigte, men jeg tror alligevel, at de sluttede i den bedste halvdel, ligesom de gamle paa D-holdet, der spillede sig op sidst i turneringen. Den endelige placering for alle holdene vil blive bragt i næste nummer.

Det er ualmindelig gode placeringer, vore sekundahold har opnaaet, og det er kun sket ved flittigt træningsarbejde, og det er mit haab, at interessen vil fortsætte usvækket i den kommende turnering, hvor opgaverne bliver mere krævende. Træningen til efteraarsturneringen starter i sidste halvdel af juli, det nærmere tidspunkt vil senere blive meddelt, dog vil jeg sige, at enhver, der har lyst til at dygtiggøre sig, er velkommen til at træne hver tirsdag og torsdag hele sommeren.

Svend Frederiksen.

✧ Ungdomsafdelingen ✧

Ungdomsturneringen

I straalende sommervejr blev turneringen Provinsen—København afviklet paa FREMs baner søndag den 14. juni.

Resultaterne blev følgende:

1. ynglinge: FREM — Næstved I: 6—6.
1. junior: Fremad A. — B. 1901: 2—2.
2. junior: A. B. — Køge B.: 3—1.
1. drenge: FREM — Køge B.: 9—0.
2. drenge: FREM — Næstved I: 4—5.
1. lilleput: FREM — B. 1901: 6—2.

I flere af kampene blev der spillet udmærket fodbold, dog kan det ikke nægtes, at der blev spillet typisk sommerfodbold, blandt andet i ynglingekampen, hvor begge hold manglede 4 af de bedste spillere. Det eneste oplivende ved kampen var de 12 maal, der blev scoret.

1. junior kampen Fremad A. — B. 1901 var meget uren med en masse lossere, men iøvrigt en jævn kamp.

2. junior A.B. — Køge B. blev en af de bedste kampe, med A. B. som det stærkeste hold.

FREMs 1. drenge var for stærkt for Køge B. og vandt dagens største sejr 9—0, i perioder spillede vore drenge fodbold, som det skal spilles.

2. drenge tabte til Næstved I i en meget jævnbyrdig kamp, hvor vi ikke burde have tabt.

1. lilleput spillede kvikt med fløjene som de bedste, men spillede noget under det sædvanlige.

Stævnet blev afviklet i løbet af 3 timer uden tillob til haardt spil i en eneste kamp.

Vi havde kun et uheld, og det var K.B.U., der havde glemt at sende dommere som aftalt. Jeg takker derfor vore instruktører, der omgaaende traadte i stedet i samtlige kampe, — trods varmen.

Vi takker for sæsonen 1952—53.

Som sædvanlig vandt vi en trediedel af de turneringer, vi deltog i, ialt 6, samt drengepokalen, og foruden besatte vi 5 andenpladser, — et helt pænt resultat. Den nøjagtige placering for alle holdene kommer i næste nummer.

Samtlige instruktører og ledere ønsker jer en rigtig god sommerferie.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

B. 1903's jubilæumsturnering

1. drenge deltog i 1903's jubilæumsturnering, der fik et lidt usædvanligt forløb for vort vedkommende.

Vi skulle spille den første kamp mod Køge dagen før pokalfinalen i Idrætsparken. 1. drenge havde i forvejen haft et meget haardt program, saa nu var gode raad dyre. Skulle vi sende afbud eller benytte 2. drenge? Det første kunne vi ikke saa godt forsvare overfor B. 1903, men vi gjorde en helt tredie ting: Vi lod de drenge, der til næste aar skal danne 1. drenge, spille kampen, og denne endte med en sejr paa 6—2. Holdet ikke alene vandt, men vakte opmærksomhed ved sit nydelige spil, der skaffede os i finalen.

Finalen tabte vi med 2—1 til B. 1903's stærke drengehold, der fik revanche for 3—0 nederlaget i turneringen.

Vore drenge var godt stivbenede efter pokalfinalen dagen før, men vi ville gerne give B. 1903 en chance mod 1. drenge, vi syntes ikke, vi kunne være bekendt at lade vort kommende 1. drengehold tæve dem i deres jubilæumsturnering.

B. 1903 sluttede deres jubilæumsturnering med spisning i Parkrestauranten, en fest, 1. drenge flot overlod til de kammerater, der deltog i deres første kamp, — en flot gestus.

1. drenge til Koblenz

Fredag den 24. juli kl. 19,30 rejser 1. drenge 14 dage paa en eventyrrejse til Niederlahnstein, 17 km syd for Koblenz i en af de smukkeste egne ved Rhinen.

Her har Fussballverband Rheinland deres ungdomslejr, og her faar vi fast ophold i dejlige og for os fremmedartede omgivelser.

Der bliver lejlighed til en sejltur paa Rhinen med besøg i Asmannshausen, Rüdeshheim, Köln og de gamle borge, bl. a. borg Rheinstejn o.m.a.

Hjemrejsen finder sted fredag den 7. august med ankomst til København lørdag eftermiddag.

Vi modtager saa til gengæld de tyske drenge som vore gæster søndag den 16. august.

I de fjorten dage, de opholder sig i København, skal de bo i klubben og spise hos vore drenge, og vi har lagt et program, der giver dem lejlighed til at se sig godt om i København og omegn.

Forældremøde

Forældre til de drenge, der deltager i Tysklandsturen, er indbudt til et møde i klubben for at snakke Tysklands-tur med mere.

Lilleputterne på Odden

Vi har igen i aar modtaget invitation til Sjællands Odde for et Lilleputhold gennem hr. Svend Petersen. Det er meningen, vi skal deltage i den aarlige idrætsuge først i juli.

Sidste aar blev vore værter saa glade for vore lilleputter, at flere tilbragte resten af deres ferie paa Odden. Vi siger tak for invitationen.

1. drenges pokalsejr

Efter pokalsejren var 1. drenge en tur i Tivoli og drikke chokolade med mange kager. Vi havde et par hyggelige timer, hvor bl. a. holdets anfører John Olesen paa egne og kammeraternes vegne takkede holdets instruktør Paul Olsen for sæsonen, der gik.

1. lilleputs besøg i B. 1901

1. og 2. pinsedag besøgte Lilleput B. 1901 Nykøbing Falster og tilbragte som altid et par dejlige dage hos vore gæstfrie sportskammerater.

Samtidig spillede vi vor første kamp, og vi fik en slem forskrækkelse, idet B. 1901 førte 3—0 efter et kvarters spil, men vi naaede dog at vinde kampen 4—3.

Mandag spillede vi igen mod et nyt hold og vandt 6—1. Hjemturen gik udmærket, og vi var godt trætte, da vi naaede København kl. 11,30.

Paa mine kammeraters og egne vegne takker vi vore værter B. 1901 og vore ledere hr. Erik Hansen, hr. H. Diemar og boldklubben FREM for den dejlige tur. IB.

Træningen begynder efter sommerferien

Ynglingeafdelingen mandag d. 20. juli.

Juniorafdelingen onsdag d. 12. august.

Drengeafdelingen mandag d. 17. august.

Lilleputafdelingen torsdag d. 11. august.

Da vi den 26. april paa Odense stadion havde slaaet B. 1909 med 1—0 efter vor bedste kamp hele sæsonen, og dermed bragt os selv i sikkerhed, og saa godt som dømt B. 1909 til nedrykning, var det ikke i den ellefte time, som i de to aar, der var gaaet forud. Vi havde endnu 3 kampe at spille, og saadan set skulle det jo betyde fremgang fra aarene forud. Men naar man ser tilbage paa sæsonen som helhed, er der ikke saa forførdeligt meget at glædes over. Der var for længe imellem, at holdet spillede saadan, at man følte tilfredsstillelse og tryghed for fremtiden. Kort sagt, der var en frygtelig ustabilitet over holdets spil fra kamp til kamp, og man var aldrig rolig for en kamps resultat, bortset fra enkelte tilfælde.

Det ville være let at kritisere spillerne for de fejl, som blev begaaet, og det blev ogsaa gjort i rigeligt maal, og det ville være let, hvis man kunne dadle dem for manglende flid til træning, men det kan ikke gøres. Tværtimod har der vel sjældent af saa godt som alle været trænet saa flittigt som i dette foraar. De fleste af spillerne har vel, siden udendørstræningen begyndte, været ude mindst 3 gange ugentlig indtil turneringen sluttede. Det ville ogsaa være let, hvis man kunne kritisere holdet for en slap indsats i kampene, men heller ikke dette har været tilfældet. Bortset fra foraarsskampen mod A.B., hvor man syntes, at en mere energisk indsats kunne have reddet denne kamp, er der intet at sige holdet paa med hensyn til kampmoral og vilje til sejr. Tilbage er der blot at konstatere, at vore mangler i teknisk og taktisk henseende samt i afslutningen af angrebene maa forbedres, dersom vi igen skal frem blandt de førende hold i divisionen.

Holdet har tidligere haft en undskyldning i sin ungdom og uerfarenhed, men nu har efterhaanden de fleste et par aar eller mere „paa bagen“ i 1. divisionsfodbold, saa den „fejl“ skulle vel nok være afhjulpet nu, ligesom de fleste af spillerne er færdige — eller er ved at være færdige — med deres militærtjeneste. Det skulle betyde en mere regelmæssig træning og dermed bedre muligheder for opnaelsen af et godt resultat.

Der er sikkert ingen tvivl om, at konkurrencen i divisionen vil blive alvorligt skærpet i den kommende sæson. Det er jo ikke sikkert, at et hold ret hurtigt lader sig skille ud, som 1909

gjorde det i den forløbne sæson. Og det maa animere til en ekstra kraftanstrengelse til efteraaret.

Seniorafdelingen har som helhed iøvrigt haft en god sæson med bl. a. 2. hold som en fin nr. to og 3. og 4. hold paa sikre førstepladser. Derom vil De kunne læse andet sted i bladet, ligesom vi i næste nr. skal bringe de fuldstændige turneringstabeller for alle hold. Ogsaa for ungdomsafdelingens vedkommende har den afsluttede sæson været god. Ialt er der af vore anmeldte 26 senior- og ungdomshold opnaaet 8 1.-pladser og 7—8 2. pladser plus en pokalvinder. Det er et godt resultat, som vidner om interesse og flid i begge afdelinger. Bredden er der saaledes intet i vejen med, kun kniber det altsaa lidt i toppen, men med fortsat arbejde, energisk arbejde, maa det komme. Ud af saa stor en afdeling maa det være muligt at finde de spillere til vort 1. hold, som fortsat kan holde os i toppen af dansk fodbold, og som er grundlaget for driften af saa stor en klub.

Fra efteraarets begyndelse vil der blive oprettet en ny afdeling under ungdomsafdelingen, idet vi tager vore gamle baner paa Enghavevej i besiddelse igen nogle timer om ugen. Det er meningen dér at spille med de mindste drenge fra Vesterbro, og de faar saaledes deres vej til træning forkortet med et ret anseligt stykke. Efterhaanden som de vokser til og skal bruges paa turneringsholdene, vil de saa blive overført til Valby. Det betyder for det første en aflastning af Valbyanlægget, som er haardt tiltrængt, og dernæst en nærmere tilknytning til Vesterbros ungdom, som vi siden flytningen til Valby følte havde en lidt rigelig lang vej til træning, specielt altsaa for de alleryngste. Det betyder ogsaa, at der stilles yderligere krav til mængden af vore lærerkræfter, og vi haaber blot, at det stadig maa lykkes os at kunne finde egnede folk til dette arbejde i klubbens og fritidsbeskæftigelsens tjeneste.

Tilbage inden en kort sommerferie staar kun nogle ture. 1. hold rejser paa en af de gode gamle sommerture her i Danmark, idet holdet spiller 4 kampe i Sønderjylland i den første uge af juli. En kort 3 dages tur til Lübeck med en kamp mod den daværende 1. divisionsklub den 10. juni var meget vellykket, selvom kampen tabtes 2—4, og en tur til Aalborg samt kampe mod Vanløse, B. 1903 og FIF i Hillerød har bidraget til at holde holdet i træning og interessen for denne vedlige. For 1. drenge forestaar der en stor oplevelse i turen til Tyskland. Det er jo noget ganske ekstraordinært, ligesom tilfældet var med 1. ynglinges tur, at saadanne ture kommer i stand, men det skyldes de gode forbindelser, vi knyttede i Tyskland og specielt med Rhinlandets Fodboldforbund ifjor. Vi kan sikkert vente en beretning om en straalende oplevelse til næste nr. af medlemsbladet.

Som man maaske husker, fik vi vor turneringskamp mod B.93, der skulle være spillet som eneste kamp paaskesøndag, aflyst. Omstændighederne ved selve aflysningen skal jeg ikke komme ind paa, selvom der var mange smaa morsomme detaljer, bl. a. med hensyn til, hvor megen regn der var faldet i København i det døgn, der gik forud for aflysningen. Men efterspillet og vanskelighederne med at faa placeret den aflyste kamp paany kunne godt fortjene et par bemærkninger, om ikke andet, saa dog for historiens skyld. — Vi laa paa det tidspunkt paa vor samme plads som nr. næstsidst, dog uden nogen akut fare for at blive nr. sidst, da over halvdelen af kampene i halv sæsonen endnu resterede. Et par enkelte blade her i byen fandt hurtigt ud af, at aflysningen var en kolossal fordel for os, idet vi saa stadig i forhold til B. 1909 havde en kamp i behold, og man opfordrede kraftigt DBU til hurtigst muligt at faa denne kamp afviklet, ja et enkelt blad foreslog endog en dato, nemlig **3 dage før vi skulle spille vor vigtigste kamp** — kampen i Odense mod B. 1909 —. Det var det mest korrekte overfor B. 1909, mente man. Men i samme øjeblik glemte man at tage et sportsligt hensyn til os ved, at vi fik en ekstra kamp ind i de pauser, som vi oprindeligt havde — og som B. 1909 havde — og man ville ovenikøbet have denne placeret i ugen før vor kamp i Odense. Her var det i første række et provinshold, der maatte tages hensyn til, saa maatte hensynet til os komme i anden række, og vi var **fuldkommen uskyldige i aflysningen**.

Man dukkede hovedet i DBU, antagelig bange for kritikken, dersom kampen ikke blev fastsat efter provinsens og de par blades ønske, og vi fik valget mellem to dage, hvoraf den ene var den ovenfor omtalte. Vi havde foreslaaet en anden løsning, men den medførte „desværre“, at vi kom til at møde B.93 den sidste turnerings søndag, og det kunne man ikke tillade. Det var mod det princip, at København og provins saa vidt muligt skulle møde hinanden den sidste turneringssøndag. Jeg skal ikke udtale mig om den praksis, der nødvendigjordes af den „berømmelige“ Aalborg-affære, men naar man nu har det, hvorfor gennemfører man det saa ikke helt?

Aarets sidste søndag i 3. division f. eks. fik to provinsklubber i Helsingør lejlighed til at give

en københavnerklub en flov smag. Det kunne man have undgaaet, hvis man havde fulgt princippet og ihvertfald ladet hver af de fem københavnske klubber i 3. division møde hver sin modstander fra provinsen. Nu spillede Ø.B. og Vanløse en for dem ikke særlig betydningsfuld kamp. Man har det aabenbart som manden, der mente, at „principper er godt, man maa blot ikke blive en slave af dem“.

Og saa kunne man jo blot ønske for næste sæson, at det ikke bliver de samme klubber, der for 3. aar i træk faar fordel af hjemmebane i den sidste kamp, og at vi i „FREM“ f. eks. ikke skal til provinsen igen. Ikke fordi vi har noget særligt imod det, for vi henter aabenbart de fleste points derude, men blot for at faa lidt variation i programmet, og at **det ikke bliver et princip ogsaa!**

Red.

50 aar

Søndag d. 28. juni fyldte *Leif Knudsen* 50 aar. Leif hører til de mere fremtrædende af klubbens medlemmer og er kendt af alle vore aktive seniors gennem sit arbejde i spilleudvalget og sit frivilligt paatagne job som sekretær for dette. Derudover er Leif ikke saa særlig kendt, fordi det altid har været hans natur at gøre sit arbejde i stilhed og uden store gebærder, og dette arbejde har han nu udført i klubben gennem mere end 20 aar. Altid pligttopfyldende og til stor hjælp for sine kolleger, der har forstaaet at sætte pris paa hans store arbejdsevner. Derfor er vi sikre paa, naar vi lidt forsinket bringer ham vor hjerteligste lykønskning til de første 50, at vi har alle medlemmer, som kommer i berøring med ham, bag os i denne lykønskning. Det skal blot som en selvfølge noteres, at Leif har klubbens guldembleme, og at hans billede hænger paa klubbens æresvæg mellem alle Frem's berømte navne. Og for klubben kan vi blot til denne lykønskning indflette det ønske, at Leif endnu i mange aar maa have lyst til at gøre et stykke arbejde til gavn for den klub, han og vi holder af.

P. S.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Fodbold allevegne fra

XXIX.

Turen til Hannover og til Tyskland saa kort efter krigen var i sig selv en begivenhed og en oplevelse for deltagerne. De fik set en by, som var næsten »ausradiert«, fik oplevelsen at spille for 30.000 engelske og allierede soldater, der kom i militærvogne helt fra Ruhrdistriktet. Resultatet blev 0—0 i en helt god kamp. Nu saa det stærkeste stævnehold saaledes ud: Egon Sørensen; Arne Sørensen og Bastrup Birk; Walther Christensen, Oscar Jørgensen og Børge Mathiesen; Helm. Søbirk, Karl Aa. Hansen, Kaj Christiansen, Niels Bennike og Kaj Hansen.

Aaret 1946 bragte os saa kampene med de engelske klubhold tilbage, og hvad var naturliggere end at det maatte blive vore gode venner fra »Huddersfield« FC, der aabnede forbindelserne igen, og derefter blev fulgt op af en anden god forbindelse »Sheffield Wednesday«. Man var spændt paa holdenes styrke. Af de 6 kampe mod disse to hold opnaaede vi en uafgjort mod »Huddersfield« og en sejr og to uafgjorte mod »Sheffield W.«. »Brentford«, som sluttede med 3 kampe, fik mange klø, men var egentlig ogsaa kun kommet som reserve for »Manchester City«.

Disse resultater medførte den første invitation til »Stævnet« fra England. Englænderne var begyndt at invitere kontinentale hold til sine hjemlige græsgange. Man var klar over, at det sikkert kun kunne give engelske spillere en gavnlig opstrammer ovenpaa de fem krigsaar, dersom de kom til at spille mod kontinentale hold, der var sluppet nogenlunde fra krigen. »Dynamo«, Moskva og »Norrköping« havde kort før »Stævnet«s besøg fejret store triumfer i England, og det var med visse bange anelser, et udvalgt stævnehold i december rejste over til tre kampe mod de samme modstandere som her i København i juni. Men turen blev en stor succes baade sportsligt og turistmæssig. Man vendte hjem ubesejret og med en fin kritik, specielt efter den sidste kamp mod Brentford, som i perioder blev udspillet af stævneholdet.

Foraaret 1947 bragte os i kontakt med Stan Matthews, idet »Blackpool« kom og viste os fodbold af klasse. Endvidere havde vi besøg af

»Dundee«, hvilket bl. a. for »Frem« kom til at betyde et venskab med disse skotter, der resulterede i klubbens rejse til Skotland efter olympiske lege i 1948.

Saa kom der et olympiadeaar, og fodboldforberedelserne bestod bl. a. i »Stævnet«s og »Alliancen«s kampe mod engelske hold. »Burnley«, »Blackpool« og »Portsmouth« var gæsterne, og i de 8 kampe, vi spillede mod disse hold, maatte gæsterne trække sig besejret tilbage i de seks af kampene, en blev uafgjort og en tabt. Det var resultater, som ingen stævneperiode tidligere kunne vise magen til, men de danske hold var ogsaa temmelig stærke det aar, og kampene betød en gavnlig fortræning for olympiadeholdet.

Det engelske mesterskab blev i 1949 vundet af »Portsmouth«, og »Stævnet« havde aaret før haft »næse« for dette hold og allerede fornyet indbydelsen. Og som sædvanlig accepterede englænderne straks, idet man ikke glemte den gode tid, de havde tilbragt her. For engelske spillere var Danmark i aarene efter krigen et stort stykke af et slaraffenland at komme til, og det var ikke vanskeligt at faa hold herover. Portsmouth spillede tre gode kampe her, selvom vi var heldige med at faa en af dem uafgjort. Endvidere havde vi besøg af »Manchester City« til to kampe og »Dundee« kom fra en succesfyldt tur paa kontinentet og spillede en fin kamp mod vort stærkeste hold.

Det venskab, som altid knyttes med de engelske forbindelser, medførte ogsaa dette aar en invitation til at komme til England, og et stævnehold rejste i september til Portsmouth. Vi fik ved denne lejlighed set, hvor lidt vi har at stille op overfor engelske hold midt i deres sæson og oven i købet paa en typisk engelsk hjemmebane. Vi fik en lektion i fodbold, og det var nærmest høflighed af vore værter, at vi fik lov til at pynte paa en 6—0 føring ved at score to maal i de sidste minutter af kampen.

1950 bragte en broget blanding af hold til København. »20-erne«s berømte hold »Glasgow Rangers« kom igen til byen som skotsk mester og pokalvinder. De var naturligvis ikke paa højde med deres forgængere, men bragte os dog et glimt af skotsk fodbolds stude. Holdet havde dog sikkert forspist sig i den danske mad og maatte se sig slaaet i begge kampe — i den sidste af et forstærket AB-hold. Det medførte det gode for AB, at klubben blev inviteret til Skotland til revanchekamp, og førte senere til

landskampene mod Skotland. Vi havde besøg af det engelske amatørlandshold, som blev slået med 4—1, en sejr, der blev kommenteret vidt omkring, bl. a. fordi holdet paa sin senere turne i Sverige og den danske provins viste nydeligt spil og ikke tabte flere kampe. »Sheffield Wednesday» spillede tre kampe her, og fik navnlig en lørdag eftermiddag paa en regntung bane vist fodbold af klasse. — Jugoslavisk fodbolds standard kendte vi fra de olympiske lege, og det var derfor ingen overraskelse for os, at »Metal-lac» slog to stærke danske hold med 7—0 og 1—0.

»Festival» aaret i England bragte os i 1951 igen invitationer til besøg derovre. To udvalgte hold under navne af »Frem» og KB spillede i maj hver to kampe, hvoraf kun den ene blev tabt, medens de tre andre blev uafgjorte. Disse efterkrigsars besøg i England og Skotland har været store oplevelser for danske spillere. Gæstfriheden derovre har været fin, og alt har fra værternes side været sat ind paa at gøre disse ture til minderige oplevelser for danske spillere og ledere, og det er lykkedes for dem i fuldt maal, trods restriktioner og efterkrigs-vanskeligheder paa mange omraader.

Hjemvendt fra denne tur forestod en række kampe herhjemme mod »Manchester United», »Tottenham», »Saarbrücken» og endelig mod »Flamingo» fra Brasilien.

»Tottenham» syntes ogsaa, de skyldte deres værter en tak for gæstfriheden, og i efteraaret kom en invitation til en kamp paa klubbens berømte bane, »White Hart Lane», og stævneholdet slap bedre fra dette besøg end besøget i Portsmouth, idet man fik et hæderligt 1—2 nederlag.

Olympiadeaaret 1952 fulgte saa, med et meget broget program, lagt til rette for igen at forsøge at bringe vort olympiske fodboldhold i træning til et forsvar for broncemedaillerne fra London, men alt dette staar vel endnu saa friskt i erindringen, at jeg ikke skal uddybe det nærmere.

Til slut blot disse tal for at illustrere lidt af Stævnets virksomhed gennem 50 internationale fodboldstævner:

Fra 16 nationer er der bragt et eller flere hold til København, og blandt disse staar naturligvis England langt i spidsen.

Blandt engelske hold er »Huddersfield» det, der har besøgt os flittigst, nemlig 9 gange. Derefter følger »Sheffield Wednesday» med 6 og »Arsenal» med 5 gange.

Af engelske klubber har næsten alle de kendte været herovre. Fra den 1. division f. eks., der sluttede sidste sæson, havde 19 af de 22 klubber været her en eller flere gange.

Af skotske klubber har vi set alle de kendte navne, og skulle der en dag dukke en klub op derovre, der har succes, og som ikke har været i København, vil den være sikker paa at faa en invitation.

Til slut blot dette ønske: Gid »Arsenal» snart maa beslutte sig til at acceptere den aarlige invitation, som regelmæssigt tilstilles den.

Visk.

Hørt og læst ...

Om professionalisme i dansk fodbold

Fra »Berlingske Aften» har vi »klippet» følgende, som fortjener at læses, og som i store træk dækker, hvad vi selv kunne have skrevet om ovenstaaende paa forhaand dødfødte spørgsmaal:

Fodbold er for de mange, ikke de faa

Man tvinges til — i hvert fald for en dag — at tage det spørgsmaal højtideligt, som enkelte danske fodboldspillere har rejst i den sidste tid, at dansk fodbold skulle indføre halvprofessionelle tilstande og aflønne spillerne efter træningsaftener og turneringskampe. Der er nævnt beløb paa 50 kr. for en kamp og en snes kroner for en træningsaften, og en enkelt spiller, saamænd landsholdets maalmænd, Per Henriksen fra Frem, har endda frejdigt erklæret, at 75 kr. for en turneringskamp ikke var en øre for meget. Man ser altsaa, at der virkelig er fodboldspillere, som tror, halvprofessionalismen kan gennemføres her i landet, og til ære for dem skal man da behandle spørgsmaalet fuldt alvorligt, samtidig med at man skal tillade sig at tale frit fra leveren i den hensigt at faa de gale tanker ud af de paagældendes hoveder.

FREM^S SPILLEDRAGT

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

For det første skal de herrer vide, at dansk fodbold er en folkeidræt, ikke til ære og guld for de faa førsteholdspillere, men til glæde og sundhed for tusinder og atter tusinder drenge og unge mænd. De skal vide, at de mange penge, der kommer ind ved en turneringskamp i en dansk fodbold-division, gaar direkte til klubbens ungdomsafdelinger, og de skal vide, at hver en øre kan bruges. De skal ogsaa vide, at sagen er af et saadant omfang, at den enkelte førsteholdspillers personlige interesse drukner i den store sammenhæng, fordi der er tale om en af samfundets største opgaver, opdragelsen af dansk idræts-ungdom. Og den skyder man ikke i sæk for at føje et par hundrede fodboldspillere. Hvis disse skulle have penge for at spille fodbold, betød det nemlig, at juniorafdelingerne ville smuldre væk og dansk fodbolds bredde ville gaa i stykker.

Hjælpen er bygget op paa amatør-aanden

Og saa naar man dertil, hvor samfundet som saadant, altsaa stat og kommune, træder ind i billedet. For øjeblikket ligger det saadan, at staten og kommunerne ofrer store beløb paa idrætten herhjemme. Det gør man ud fra den kendsgerning, som altsaa ikke interesserer nogle enkelte fodboldspillere, at idrætten ikke alene er morskab og glæde for ungdommen, men ogsaa opdragelse, som til sin tid kommer samfundet til gavn. Hele dette understøttelses-system er imidlertid baseret paa amatør-tanken. Hvis først de bedste fodboldspillere skulle have penge for at drive deres idræt, ville staten og kommunerne naturligvis trække sig tilbage, og alt ungdomsarbejdet inden for dansk fodbold ville gaa i fisk.

Dertil kom, at hvis vore fodboldspillere var halvprofessionelle, ville staten naturligvis forlange forlystelses-skat af fodboldkampe, fordi det nu pludselig blev en forretning at spille fodbold og ikke en amatørs fornøjelse, og saa ville det nok knibe med at faa saa mange penge, at man foruden skat og dyrere lejemaal ogsaa kunne faa penge til spillernes løn og trænerens underhold.

Det kan de i Sverige, siger man saa. Ja, de kan, men i Sverige ser staten helt anderledes paa det spørgsmål end i Danmark. I Sverige har man intet imod, at spillerne faar penge for deres idræt, tværtimod støtter man dem økonomisk og hjælper dem til flere og flere idrætsanlæg.

Men man er ikke blind for, at bredden mangler derovre, og prøv en gang at tale med en svensk fodboldspiller om klubfølelse og klubhygge. Han kender ikke begrebet, og han misunder sine danske kammerater. Det er vist et stort spørgsmål, selv for svenskerne, om de i sin tid greb sagen rigtigt an, selv om de saa ogsaa vinder landskampene over Danmark. For de savner deres ungdoms-afdelinger, deres klubliv og den aand, som amatører har, og som professionels aldrig faar. Og den er i det lange løb og set fra et samfunds synspunkt nok mere værd end en øjeblikkelig sejr paa en sportsplads.

Hvor ville man faa de gode ledere fra?

Saa er der spørgsmaalet om lederne. Ja, der er mange, mange flere spørgsmål, men lad os blot i denne omgang nøjes med de mest iøjnespringende. Altsaa lederne. Vi kan garantere for, at ikke en af de ledere, som i dag sidder i toppen af dansk fodbolds dominerende klubber, ville ofre en eneste time paa et hold, der fik penge for at spille. De ville tage deres gode tøj og gaa. Hvad skulle man saa gøre? Faa nye ledere, javel, men saa maa man ogsaa være klar over, at de nye ledere først og fremmest ville forlange penge for deres arbejde, for nu var det jo blevet en forretning, de sad i spidsen for, og ikke et idealistisk foretagende. Det ville kun være naturligt, at de ogsaa fik del af kagen.

Nej, de ved ikke, hvad de taler om, de faa, der vil have penge for at spille fodbold her i landet. Men det maa hellere fortælles dem først som sidst, at kommer de saa langt, at de træder offentligt frem og kræver deres betaling, saa vil de omgaaende blive vist vintervejen. Der er hundreder og atter hundreder, som staar parat til at overtage deres pladser, og der er tusinder og atter tusinder, som indser, at den tanke, at man fik penge for at drive fodbold, ville underminere hele den enorme og samfundsgavnende bygning, som dansk fodbold efterhaanden er blevet.

Det er ubegribeligt, at enkelte kan tænke saa egoistisk, at de for egen sølle vinding foreslaar tusinder berøvet en kær fritidsglæde, men sagen er vel den, at det ikke ligger dem helt klart, at fodboldspillet ikke drejer sig om et førstehold, men om en tumleplads for tusinder af drenge og unge mænd.

Maatte det ligge dem klart nu. Hvis ikke skal vi gerne køre frem med endnu en serie argumenter.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes